

FISKIMAÐURIN MILLUM SJÓMENN

- Tá ið eg var troyttur av at gera skúlatíng, stakk eg eitt blað undir armin og fór umborð á okkurt av skipunum, ið lá við bryggju í Havn. Eg havi verið 26 ára gamal tá, men longu tá var eg upptikin av Guds ríki. So eg fór av mínum eintingum ein túr á Bacalao, vitjaði umborð á skip, heilsaði upp á manningarnar og gav teimum okkurt at lesa, minnst Torleif Johannesen aftur á, ið seinastu 26 árini hevur virkað sum sjómanstrúboðari

HALLUR AV RANA

Frá stovuvindeyganum heima við hús á Nesi fylgir Torleif Johannesen við stórum áhuga allari skipaferðsluni inn og úr Skálafjørðinum, norður gjøgnum Streymin og inn og úr høvuðsstaðnum, ið einans tykist at liggja eitt steinkast fyri vestan.

Tað er sum so ikki nakað óvanligt at hava áhuga fyri skipaferðsluni, tá fiskiskapur hevur stóran áhuga millum ein stóran part av føroyska fólkinum. Kortini hevur hann ein størri áhuga enn fólk flest, har hann stendur og eygleiðir tað stóra virkseimið fyri sínar fætur.

Meginpartin av lívinum hevur Torleif Johannesen nevniliga havt sitt dagliga virki millum teirra, ið føra fiskin til lands. Millum teirra, ið ferð eftir ferð mugu vinka farvæl til familju og vinir fyri at fáa ríkidømið úr dýpinum í heimsins høvum til hólðar.

Men hóast hann er millum teirra, er hann ikki ein teirra. Hann er fiskimaðurin millum sjómenn.

Menniskjafiskimaðurin

Sum í so nógvum øðrum før-oyskum heimum fylti sjó-lívið rættiliga nógv í barn-dómsheiminum hjá Torleif Johannesen á Nesi. Pápin var sjómaður og ikki óvæntað fylgdu synirnir í fótasporinum hjá pápanum, tá yrkisleiðin bleiv vald.

Men hóast Torleif Johannesen var onkrar túrar við skipi, var tað ein annar fiskiskapur, ið so líðandi byrjaði at fylla meira í hjartanum hjá unga manninum av Nesi, tá hann eitt skifti búði í Havn í samband við lestur.

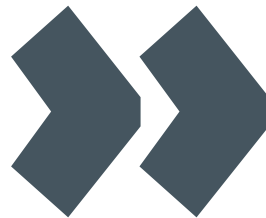
- Tá ið eg var troyttur av at gera skúlatíng, stakk eg eitt blað undir armin og fór umborð á okkurt av skipunum, ið lá við bryggju í Havn. Eg havi verið 26 ára gamal tá, men longu tá var eg upptikin av Guds ríki. So eg fór av mínum eintingum ein túr á Bacalao, vitjaði umborð á skip, heilsaði upp á manningarnar og gav teimum okkurt at lesa, minnst Torleif Johannesen aftur á.

Hetta frítíðarítrivi við síðuna av lestrinum vísti seg at vera byrjanin til tað, ið seinni gjørdist hansara yrkisleið. Tí í staðin fyri at gerast sjómaður sum restin av familjuni, fekk hann somu lagnu sum tann hjá fiskimonnum

Pætur og Andrias, ið fóru frá gørnunum, tá Jesus bað teir blíva menniskjufiskimenn.

Fyrstu árin í sjómansheimum í Runavík, Havn og Nexø á Bornholm, men síðan 1993 sum full-tíðar sjómanstrúboðari hjá Heimamissionini.

- Eg havi tað altíð í huga, at tað eri eg, ið komi inn í teirra arbeidsstað og heim, so um teir ikki vilja ella ikki hava stundir til eitt prát, so virði eg tað. Men eg havi aldrin uppliva, at nakar er rýmdur, tí eg havi havt eina bøn ella spurt um eg kann hava eitt orð

sum trúboðari í fulla tíð, og væl longri enn tað nógv onnur megna í líknandi størvum. Og tað hevði heldur ikki gingið, um áhugin ikki frammanundan var so stórus fyri sjólvínunum.

- Eg havi sjálvur siglt í fimm ár og havi stóran áhuga fyri skipum, sjólvívi og sjófólki. Eg trúgvi tað er ein fortreyt fyri, at man kann trívist í einum slíkum arbeiði. Tað hevði verið ræðuligt, um man skuldi umborð á eitt

350 skip um árið

Tað er ein virkin maður, ið stendur á odda fyri Sjómansmissionini í Føroyum. Sambært hagtølum yvir vitjanir síðan Torleif Johannesen tók við sum sjómanstrúboðari, hevur hann vitjað umborð á umleið 350 skipum á hvørjum ári.

Í bókini Lívgað sjófólk í eina øld, ið bleiv givin út í fjør í samband við at Sjómansmissionin hevur virkað í 100 ár, verður mett, at Torleif Johannesen hevur havt samband við umleið 88.000 sjómenn tey fyrstu 25 árini, ið hann var sjómanstrúboðari. Og hóast talan er um nógv fólk og nógv skip, so hevur hann so gott sum bara góð minnir frá tæmastuni.

- Eg havi verið rættiliga væl móttikin allastaðni. Tað er ikki altíð at manningin hevur so góða tíð at prátta, men liggur tað fyri, so fáa vit altíð eitt lítið prát. Men eg havi tað altíð í huga, at tað eri eg, ið komi inn í teirra arbeidsstað og heim, so um teir ikki vilja ella ikki hava stundir til eitt prát, so virði eg tað. Men eg havi aldrin uppliva, at nakar er rýmdur, tí eg havi havt eina bøn ella spurt um eg kann hava eitt orð, sigur Torleif Johannesen.

Áhugin ein fortreyt

26 ár er øgiliga leingi at virka

skip, um man als ongan áhuga hevði í sjólvívi. Tí trúgvi eg, at Gud hevur lagt tað soleiðis til rættis, at eg havi áhuga fyri lívinum hjá teimum, ið Hann hevur lagt mær á hjarta at virka ímillum, sigur Torleif Johannesen, og leggur afturat.

- Men umframt tann natúrliga áhugan í sjólvívi, so er har ein andaligur áhugi, neyð, kærleiki og umsorgan fyri sjófólki, ið Kristus hevur lagt í meg. Tað er tað, ið er orsøkin til, at eg havi verið so mong ár í hesum verki.

Umsorgan í einum pakka

Eitt sum fyllir nógv í arbeiðinum hjá Sjómansmissionini og sjómanskvinnuringunum eru jólapakkarnir, ið verða latnir sjómonnum á jólum.

Talan er um eina tæmastu, ið sá dagsins ljós í 1948 og sum einans er voksin í vavi síðan. Flest allir sjómenn fáa í dag fáa eina gávu og eina heilsan frá Sjómansmissionini og sjómanskvinnuringunum, tá tað stundar til jólar.

- Vit vilja geva øllum sjófólki eina gávu, men vit rað-festa tey skip og manningar, ið eru burtur á jólum. Men síðstu áratíggjundini hava øll skip yvir 100 tons fingið eina gávu á jólum, umframt at vit royna at geva teimum niður til 50 tons, sigur Torleif Johannesen.

Tað eru ikki heilt fáar gávur, ið verða latnar á jólum. Í fjør